

Sygn. akt VI GC 606/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
-----------------	----------------------

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2017 roku w Gdyni

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S.**

przeciwko (...) **spółce jawnej z siedzibą w G.**

o zapłatę

I. umarza postępowanie w zakresie żądania kwoty 32 776,10 złotych (trzydzieści dwa tysiące siedemset siedemdziesiąt sześć złotych dziesięć groszy);

II. zasądza od pozwanego (...) spółki jawnej z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwot:

- 3 209,81 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku,
- 19 767,18 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku,
- 18 000 złotych za okres od dnia 14 marca 2017 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku,
- 6 906,11 złotych za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku,
- 2 893 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki jawnej z siedzibą w G. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S. kwotę 5 256 złotych (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VI GC 606/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 grudnia 2016 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki jawnej z siedzibą w G. kwoty 32 776,10 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot: 3 209,81 złotych za okres od

dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, 19 767,18 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, 6 906,11 złotych za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty i 2 893,00 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w G. zakupił od powoda materiały budowlane. Powód dostarczył pozwanemu zakupiony towar, a następnie wystawił faktury VAT numer (...) z odroczonymi terminami płatności. Mimo otrzymania towaru, przyjęcia faktur VAT bez protestu oraz ich zaksięgowania, w ustalonym przez strony terminie płatności pozwany nie dokonał zapłaty za zakupiony towar. Towar został dostarczony pozwanemu na europaletach, które to pozwany zwrócił powodowi, w związku z czym wystawił on dwie faktury korygujące, które zostały wysłane do pozwanego pocztą.

Po otrzymaniu wezwania do zapłaty w dniu 16 grudnia 2016 roku pozwany dokonał wpłaty na rachunek bankowy powoda kwoty 5 200,89 złotych tytułem zapłaty za fakturę VAT numer (...) oraz część faktury VAT numer (...). Powód również dokonał kompensaty kwoty 1 107 złotych z fakturą VAT numer (...) tytułem faktur korygujących numer (...) i numer (...), w związku z czym dochodzi od pozwanego kwoty 2 893 złotych tytułem pozostałej do zapłaty części faktury VAT numer (...).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 05 stycznia 2017 roku w sprawie o sygn. akt VI GNC 6102/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w G. wniósł sprzeciw domagając się oddalenia powództwa oraz zakwestionował, że dokonywał zamówienia towarów według specyfikacji wskazanych na fakturach VAT, że towary zostały dostarczone pozwanemu, że otrzymał wymienione w pozwie faktury VAT, że zaakceptował te faktury oraz kwoty na fakturach, wreszcie zakwestionował także prowadzenie korespondencji mailowej z powodem i potwierdzenie salda. Nadto pozwany wskazał, że powód przedstawił jedynie faktury VAT niepodpisane przez odbiorcę, przez co nie udowodnił, że pozwana spółka zaciągała zobowiązania i że nie wywiązała się z nich.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 12 kwietnia 2017 roku” (data prezentaty: 2017-04-21, k. 68-72 akt), sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 23 czerwca 2017 roku” (data prezentaty: 2017-06-27, k. 100 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. cofnął pozew co do kwoty należności głównej, tj. kwoty 32 776,10 złotych, wraz ze zrzeczeniem się roszczenia (z uwagi na spłatę zadłużenia przez pozwanego) i wniósł o umorzenie w tym zakresie postępowania, podtrzymując jednakże żądanie zasądzenia od pozwanego kosztów procesu oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwot: 3 209,81 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 19 767,18 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 18 000 złotych za okres od dnia 14 marca 2017 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 6 906,11 złotych za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 2 893 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. sprzedawał pozwanemu (...) spółce jawnej z siedzibą w G. materiały budowlane i wystawił z tego tytułu faktury VAT:

- numer (...) na kwotę 19 767,18 złotych brutto z terminem płatności do dnia 21 sierpnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 3 209,81 złotych brutto z terminem płatności do dnia 21 sierpnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 8 848,62 złotych brutto z terminem płatności do dnia 24 sierpnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 6 906,11 złotych brutto z terminem płatności do dnia 10 sierpnia 2016 roku,
- numer (...) na kwotę 352,27 złotych brutto z terminem płatności do dnia 08 września 2016 roku.

(...) spółka jawna z siedzibą w G. przyjął powyższe faktury VAT.

zamówienia mailowe – k. 25-27 akt, faktury VAT – k. 28-31, 77 akt, WZ (wydanie na zewnątrz) – k. 78-80 akt

Towar został dostarczony (...) spółce jawnej z siedzibą w G. na europaletach, które nabywca zwrócił sprzedawcy (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w S.. W związku z powyższym, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa wystawił (...) spółce jawnej dwie faktury korygujące do faktury VAT numer (...), tj. fakturę korygującą:

- numer (...) na kwotę -811,80 złotych brutto,
- numer (...) na kwotę -295,20 złotych brutto.

faktury VAT korygujące wraz potwierdzeniami odbioru – k. 32-34, 35-37 akt

Pismem z dnia 13 grudnia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. wezwał (...) spółkę jawną do zapłaty kwoty 37 976,99 złotych stwierdzonej fakturami VAT numer: (...), (...), (...), (...), (...) i (...).

wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania – k. 38-39 akt

(...) spółka jawna z siedzibą w G. w dniu 19 grudnia 2016 roku zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w G. kwotę 5 200,89 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT numer (...) i części faktury VAT numer (...).

potwierdzenie przelewu – k. 40 akt

(...) spółka jawna z siedzibą w G. w dniu 13 marca 2017 roku zapłacił (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością spółce komandytowej z siedzibą w S. kwotę 8 976,99 złotych tytułem zapłaty należności wynikającej z faktury VAT numer (...) i części faktury VAT numer (...) (1 767,18 złotych), a w dniu 12 kwietnia 2017 roku kwotę 24 906,11 złotych tytułem pozostałej części należności z faktury VAT numer (...) i faktury VAT numer (...)

potwierdzenie przelewu – k. 73,74 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 czerwca 2017 roku Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z dokumentów dołączonych do pozwu i pozostałych pism procesowych znajdujących się w aktach sprawy na okoliczność istnienia wierzytelności dochodzonej przez powoda, jej wysokości oraz terminu wymagalności.

Pismem z datą w nagłówku „dnia 12 kwietnia 2017 roku” (data prezentaty: 2017-04-21, k. 68-72 akt), sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 23 czerwca 2017 roku” (data prezentaty: 2017-06-27, k. 100 akt), powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. cofnął pozew co do kwoty należności głównej, tj. kwoty 32 776,10 złotych, wraz ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na spłatę zadłużenia przez pozwanego i wniósł o umorzenie w tym zakresie postępowania.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie

zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W niniejszej sprawie powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem zgoda pozwanego na dokonanie tej czynności nie była wymagana. Sąd zaś oceniając powyższą czynność procesową powoda z punktu widzenia przesłanek określonych w art. 203 k.p.c. nie dopatrzył się, ażeby była ona sprzeczna z prawem lub zasadami współzycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa.

Uznając zatem, iż czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. umorzył postępowanie w zakresie wynikającym z oświadczenia o cofnięciu pozwu (punkt I wyroku).

Uwzględniając oświadczenie o cofnięciu pozwu złożone pismem z datą w nagłówku „dnia 12 kwietnia 2017 roku” (data prezentaty: 2017-04-21, k. 68-72 akt), sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 23 czerwca 2017 roku” (data prezentaty: 2017-06-27, k. 100 akt), wskazać należy, że powód podtrzymał swoje żądanie odnośnie zasądzenia od pozwanego kosztów procesu oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od kwot: 3 209,81 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 19 767,18 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 18 000 złotych za okres od dnia 14 marca 2017 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 6 906,11 złotych za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 2 893 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku.

Zgodnie z treścią art. 148¹ k.p.c. Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym jest niedopuszczalne, jeżeli strona w pierwszym piśmie procesowym złożyła wniosek o przeprowadzenie rozprawy, chyba że pozwany uznał powództwo.

W niniejszej sprawie żadna ze stron nie wносиła o przeprowadzenie rozprawy, a w ocenie Sądu całokształt przytoczonych twierdzeń, w tym zarzutów pozwanego i zgłoszonych wniosków dowodowych pozwalał na przyjęcie, że przeprowadzenie rozprawy w przedmiotowej sprawie nie jest konieczne.

W niniejszym procesie powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w S. domagając się zapłaty od pozwanego swoje roszczenie wywodził z łączącej strony umów sprzedaży towarów wyszczególnionych w fakturach VAT. Pozwany zarzucił jednakże w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że nie dokonywał zamówienia tych towarów i że nie zostały mu one dostarczone.

Zgodnie z treścią art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Jednocześnie wskazać należy, że w toku procesu pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w G. dokonując wpłat na rachunek bankowy powoda w dniu 13 marca 2017 roku i w dniu 12 kwietnia 2017 roku spłacił całą należność główną stwierdzoną załączonymi do pozwu fakturami VAT, a dochodzoną w niniejszym postępowaniu. Zgodnie zaś z poglądem prezentowanym w doktrynie oraz orzecznictwie przedmiotu, który to pogląd podziela niniejszy Sąd, nawet częściowe wykonanie zobowiązania jest traktowane jako uznanie całego roszczenia przez dłużnika. Takim uznaniem jest więc także częściowa zapłata faktury VAT (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 26 sierpnia 2004 roku, sygn. akt I CK 133/04). Skoro zatem pozwany w toku postępowania zapłacił całą należność główną (wskazując numery faktur VAT będących przedmiotem procesu), nie budziło wątpliwości Sądu w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, że tą czynnością dokonał on uznania przedmiotowego roszczenia.

Powyższe, tj. całkowita zapłata dokonana przez pozwanego należności głównej, a także dokumenty załączone do pozwu w postaci faktur VAT, z których faktury VAT numer (...) są opatrzone pieczęcią firmową pozwanego oraz zamówienia mailowe i dowody WZ uzasadniają w ocenie Sądu wnioski, iż między stronami doszło do zawarcia

umowy, której przedmiotem była sprzedaż przez powoda pozwanemu materiałów budowlanych za łączną kwotę 32 776,10 złotych. Powyższe uzasadnia także okoliczność, iż jak wynika z akt sprawy pozwany nie kwestionował przed procesem roszczenia powoda, a w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty uiszczył powodowi kwotę 5 200,80 złotych tytułem całkowitej zapłaty faktury VAT numer (...) na kwotę 352,27 złotych i częściowej zapłaty faktury VAT numer (...) do kwoty 4 848,62 złotych.

W konsekwencji, w związku z tym, że pozwany (...) spółka jawna z siedzibą w G. niewątpliwie dokonał zapłaty należności dochodzonej pozwem po wyznaczonym terminie płatności wskazanym na fakturach VAT, zasadne było żądanie powoda w zakresie zasądzenia w tej sytuacji od pozwanego na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, wobec czego Sąd w punkcie II wyroku, na podstawie art. 4 w zw. z art. 7 ustawy z dnia 08 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 684) zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych liczone od kwot: 3 209,81 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 19 767,18 złotych za okres od dnia 22 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku, 18 000 złotych za okres od dnia 14 marca 2017 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 6 906,11 złotych za okres od dnia 11 sierpnia 2016 roku do dnia 12 kwietnia 2017 roku, 2 893 złotych za okres od dnia 25 sierpnia 2016 roku do dnia 13 marca 2017 roku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. obciążając nimi pozwanego jako stronę, którą uznać należy za stronę przegrywającą niniejszą sprawę. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy m.in. w postanowieniu z dnia 21 lipca 1951 roku (sygn. akt C 591/51, OSN z 1952 roku, nr 2, poz. 49) oraz w postanowieniu z dnia 12 sierpnia 1965 roku (sygn. akt I CZ 80/65, OSNC z 1966 roku, nr 3, poz. 47) zaspokojenie przez pozwanego roszczenia powoda po wytoczeniu powództwa jest równoznaczne z przegraniem sprawy przez pozwanego – a zatem uzasadnione staje się zastosowanie w takich okolicznościach reguły odpowiedzialności za wynik procesu określonej w art. 98 § 1 k.p.c. W niniejszej zaś sprawie pozwany bezsprzecznie zaspokoił roszczenie powoda poprzez spłatę dochodzonej należności w dniu 13 marca 2017 roku i w dniu 12 kwietnia 2017 roku, co wynika z treści przedłożonych potwierdzeń przelewów, a zatem już po wytoczeniu powództwa (pozew w niniejszej sprawie wniesiony został bowiem w dniu 21 grudnia 2016 roku).

Na kwotę kosztów postępowania zasądzonych od pozwanego rzecz powoda składa się: kwota 1 639 złotych tytułem zwrotu uiszczonych opłat sądowej od pozwu, kwota 17 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 3 600 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego ustalona w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804 ze zmianami).

W punkcie IV wyroku, Sąd na mocy art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c. nadał wyrokowi w zakresie punktu II rygor natychmiastowej wykonalności.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 27 września 2017 roku